

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter valja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Premestitev zatiškega sodišča.

Št. Vid se s hvalovredno unemo poganja za to, da dobi sodišče, a je-li v to primerno sredstvo § 19. tisk. zakona, kateri sili liste, da morajo priobčevati tudi najdrznejše neresnice, ako so spisane v obliki popravka, o tem naj sodi javno mnenje.

Županstvo v Št. Vidu nam je poslalo naslednji popravek:

„O uvodnem članku v „Slov. Narodu“ z dne 6. julija 1897. št. 150 „Premestitev zatiškega sodišča“ izvolite po smislu § 19. zak. z dne 17. dec. 1862. št. 6 d. z. sprejeti in na istem mestu ponatisniti sledeči popravek: Ni res, da dobiva Št. Vid vodo pod pokopališčem, res pa je, da ima vodo v 5 minut odstranjenem studencu. Ni res, da misli Št. Vid za vodovod na češenjski studenec, — res pa je, da hoče vpeljati svoj lastni studenec, „maklenovec“, — kateri služi samo Št. Vidcem, ostale pa še petruški in češenjski studenec vsem Češnjicam in Petrušnjavam. Ni res, da je vode veliko premalo, — res pa je, da sta za Kranjsko mero-dajna izvedenca: c. kr. gozdni inženir Putick in deželni inženir Hrasky vodo preiskala, in svojo izvedeniško mnenje izrekla tako, da je samo iz „maklenovca“ dovelj studenčnice za vas Št. Vid t. j. za ljudi in za živali. Ni res, da Št. Vid nima za pranje vode, — res pa je, da rabi za pranje petruški studenec, ki se ni še nikoli posušil. Ni res, da Št. Vid nima drv, — res pa je, da ima vas Št. Vid skupni nerazdeljeni gozd do 100 oralov, in da ima poleg tega še vsaki posestnik svoje gozde. Ni res, da sedaj ni stanovanj v Št. Vidu, — res pa je, da stoji danes 8 rodbinskih stanovanj praznih, in 10 sob za zasebnike. Pripravi se jih pa v tekupol leta še jedenkrat toliko, ne da bi bilo treba novih stavb. Ni res, da so Št. Vidci pestili na vse možne načine župane, in tako dosegli, da se je o njih smislu izreklo več županov, kateri bi sicer rajši videli, da se sodišče premesti v Višnjogoro — res pa je, da so županje po lastnem prepričanju izrekli se za Št. Vid, in da isto razmerje glede Št. Vida in Višnjegore obstoji, kar se je Višnjagora začela poganjati za premeščenje sodišča, t. j. od leta 1868.

kar uradni spisi dokazujejo. Ni res, da šteje Št. Vid 75 razstresenih hiš — res pa je, da je vas Št. Vid skupna celota 92 hiš, kar kažejo oči in uradni zapisnik. Št. Vid 8. julija 1897. Franc Zadel, načelnik.“

Ni res! Nič ni res, pravi županstvo, pa je vendar vse res, najbolj resnično pa to, da Št. Vid v nobenem oziru ni primeren za sedež sodišča.

Podpora vinogradnikom — porabljena.

Treba je bilo mnogo truda in mnogo prošenj, predno se je državna uprava dala prepričati, da si naši vinogradniki ne opomorejo, dekler jim država in dotične dežele ne priskočijo na pomoč, dekler ne dobe denarne podpore. Končno se je vendar doseglo, da se je država odločila dajati vinogradnikom pod gotovimi kvantitami posojila v svrhu obnavitve opustošenih vinogradov, in dežele so storile isto tako.

Vsled tega so se vinogradniki poprijeli dela po vinogradih, in če je zdaj obnovljenih razmeroma že mnogo vinogradov, je to največja zasluga države, oziroma dežele.

V novejšem času so tudi vladni organi jeli izpodbujati ljudstvo, naj obnavlja vinograde, in uspeh tega je viden. Zdaj čaka jako mnogo vinogradnikov na podpore, jako mnogo se jih je na račun podpore zadolžilo, a vse bo kaj neugodno presenetila vest, da letos ne dobe niti krajcarja, če jim cesar s posebno odločbo ne pomore.

Državni zbor je za letošnje leto v podporo vinogradnikom vseh vinorodnih dežel dovolil 80.000 gld. kredita, deželni zbor kranjski pa je sklenil, da je letos za posojila vinogradnikom porabiti kakih 27.000 gld. seve s pogojem, da isto toliko, kakor dežela, da tudi država. Kranjski vinogradniki bi morali torej letos dobiti 54.000 gld. To je svota, s katero se da že nekaj napraviti.

Lahko si je misliti, kako so stremeli intereso-vani krogi, ko so izvedeli, da letos Kranjska ne dobi čisto nič, ker se je za vse kronovine, koder se prebivalstvo bavi z vinarstvom, dovoljeni kredit 80.000 gld. že porabl, in sicer jedino in izključno za Nižjo Avstrijsko.

Poljedelsko ministerstvo je v tem slučaju postopalo popolnoma nekorektno, in ne moremo si kaj, da bi ne izrekli svojega začudenja, kako je referat dr. Emil vitez Heczmanowski mogel ministru priporočati tako svojevoljno, interese kranjskih vinogradnikov skrajno oškodujoče ravnanje.

Poslanci naši, izvedši za to, šli so takoj k poljedelskemu ministru; ta se je sicer opravičeval, a vendar izjavil, da za letos ne more ničesar storiti; šli so dalje k finančnemu ministru, kateri je tudi kranjske vinogradnike obžaloval, pa rekel, da ne more ničesar storiti, ker je kredit porabljen, prekoračenja kredita pa da nikakor ne more pripustiti.

Najžalostnejše je, da se vsled tega tudi deželni, v ta namen dovoljeni kredit v znesku 27.000 gld. ne more porabiti, ker sme dežela dajati posojila samo, če tuli država da polovico.

Kako hud udarec je to za vinogradnike, tega pač ni treba popisovati, to ve vsak, kdor količ kaj pozna razmere. Jediní pomoček je, da cesar s posebno odredbo popravi, kar so zakrivali, (kakor se vidi iz tega slučaja, malo vestni) brokratje poljedelskega ministerstva. Kmetijska družba kranjska je včeraj storila v tem oziru primeren sklep, mi pa prosimo vse poklicane faktorje, naj zastavijo ves svoj upliv, da se izposluje tak cesarski ukrep.

V Ljubljani, 9. julija.

Vlada je „narodni shod“ v Hebu že drugič prepovedala. Sklicovalci so razposlali nekaj povabil na imena, sicer pa so po nemškonsocialnih časopisih bobnali, naj se udeleži nemški narod shoda trumoma. Očividno je torej, da so sklicovalci hoteli vlado s povabili le preslepiti zategadelj, da bi ne smela poslati na shod nobenega zastopnika. Ker pa so sklicovalci povdarjali v svoji odkritosrčni nerodnosti demonstrativen značaj tega shoda, prepovedati ga je vlada morala. Vlada je zahtevala, naj župan vsa povabila prekliče. Ker pa vabil sploh niso toliko razposlali, kolikor se meni ljudij udeležiti, je vsak preklic nemožen, in Nemci bodo vse-kakor prišli v Heb. Bati se je nemirov.

Madjarski poslanci iz opozicije so čudni svetniki. Mesto da bi priganjali vlado, naj mirnim

LISTEK.

Slika Marije.

(Noveleta. — Spisal Ivan Breščan.)

II.

(Dalje.)

„Sem li res bila takrat vanj zaljubljena, o tem Ti ne morem povedati nič gotovega, ker sama ne vem; a toliko vem, da bi ga sedaj nikakor ne mogla ljubiti. Prava ljubezen pa to menda ni bila, temveč le prijateljstvo, simpatija, ki se je razvila iz najinega vsakdanjega občevarja.“

„A kako si odgovarjala na Alojzijevo pismo?“

„Tako, kakor on meni; pa saj veš, da naredi človek marsikatero neumnost v svojem življenji! Alojziju sem mej drugim pisala tudi, da zabaja stotnik k nam. Vprašala sem ga celo, če smem s stotnikom občevariti. In on mi je odgovoril, da se spodobi, in da moram biti prijazna proti vsakomur, ki pride k nam. Res, da me je takoj opominjal, da ne smem nikdar zabiti najinega slovesa; a sam mi je dovolil priložnost, katera me je odvrnila od njega.“

„In ko bi ti Alojzij odsvetoval, da ne smeš občevariti s stotnikom, bilo bi prav tisto, kar je sedaj.“

„Ne, ne“, jej pristriže Minka besedo. „Nikdar bi ne prišlo do tega. Ko bi ne govorila s stotnikom, ne bi spoznala njegovih vrlin ter ga ne mogla potem primerjati z Alojzijem. Kadar je odhajal stotnik od nas ter sem sedela sama na vrtu, takoj sem pričela razmišljati svoje početje. Spoznavala sem, da mi gine čno hrepenenje po Alojziju. Pa veš, kaj je pravi vzrok, da sem se tako navezala na stotnika? — Alojzijevo sentimentalnost! Ž njim živeti se mi dozdeva nemogoče. Saj me že prej ni znal razveseliti, kako bi bilo šele kasneje v zakonu, ko bi ljubezen in — vse drugo — postalo — — vsakdanja stvar! Tak samotar ni za-me. Človek mora vendar od življenja imeti kak užitek:“

Und leben ist ja doch
Des Lebens höchstes Ziel!

pravi Sappho pri „Grillparzerju“, reče Minka ter se zavrti kakor lahni vetrič v vrtincu na ozki peti svojih koketnih cipelij pred Regino.

„Ti si najbrž tudi ne želiš živeti na strani kakega modernega egiptovskega Jožefa, ali ne, Regina?“ —

Z lahkoživo hitrostjo priseže zopet k prijateljici ter se prične pabljati z rožnatim pahalnikom.

„V tem oziru imaš prav; tudi jaz menim tako o življenji. Vendar sodiš Alojzija sedaj popolnoma

pristransko, in nečeš spoznati, da se prav v tem, ker je bil v tvoji navzočnosti vedno molčeč, spozna njegova iskrena ljubezen. Ljubil te je s spoštovanjem; kadar je bil na tvoji strani, ni znal in mogel govoriti, ker se je mislil na strani nadkriľjujočega ga bitja. Vrhu tega mučila ga je negotovost, mu li vračaš ljubezen ali ne.“

„To bi si bil pač lahko pojasnil! Mnogokrat je imel priliko, vprašati me.“

„A to mu je zabranjevalo spoštovanje do tebe, kakor sem dejala, in njegov moški značaj, katerega treba vsakemu soprogu. A da ni bilo mrzlo njegovo srce, to pač lahko spoznaš iz njegovih pisem. Kako nežno, kako globoko čuteče in prijetno milo mu teče heseda, kadar ga tvoja navzočnost popolnoma ne omami!“

„Omami ali ne omami, meni je sedaj vsejedno“, je odgovorila Minka kratko ter skočila po koncu. Po cesti mimo vrta se je blžila stotnik.

„Klanjam se, gospica Regina“, pozdravi z globokim poklonom došli stotnik Minkino prijateljico, mej tem ko Minki sami poljubi nežno ročico.

„J. lite, da je meni vsejedno?“ gospod stotnik.

„Oprostite, najprvo bi rad vedel o čem je govor, potem hočem odgovoriti.“

„Recite, d a in prav bode“, odvrne Minka smeje.

in postavnim potom reši agrarnosocijalno vprašanje, ki je toli pereče, mesto da bi sedanje nemira radi izostanka ženjcev porabili kot opozicijonci proti vladi, kima jo ji pritrdjevanje za njeno lenobo in nesposobnost. Jaden izmed voditeljev narodne stranke, neki Hock pa je pokazal svojo opozicijskosti le s tem, da je zahteval, naj vlada postopa ostreje proti delavcem, in da naj izdatneje izrablja — garnizije. Temu gospodu je torej še premalo bajonetov na razpolago! Krassen naroden poslanec! Pravi Belyar! Neki Molnar pa je našel vzrok delavskemu uporu v — brezverskih zakonih. Ne glad, ne suženjsko izrabljanje, ne nesramno postopanje delodajalcev, nego — brezverski zakoni so krivi vsega! Zato le brž proč s temi zakoni, pa pošljite tja doli polk kapelanov in mir bode! Da, taki so klerikalci po vsem svetu! Moli in delaj — pa molče stradaj! — ker B g tako hoče! Tako je hitro rešeno socijalno vprašanje.

Na pritožbe Grčije, da se vrše pogajanja toli počasno in neuspešno, in da jo to zataganje stane vsak dan ogromnih svot, odgovorile so vele-vlasti, naj Grčija vso reservo pusti domov ter obdrži v orožju le stalno vojsko. Da bi se sovražnosti iz nova pričele, je po zatrdilu velevladi izključeno. Ker so se seje pretrgale, izdala je ruska vlada okrožnico, s katero priganja, naj se sklone brzo mir.

Nemiri v Indiji, ki so se nedavno začeli, se širijo čim dlje bolj. Vzroki so bili spočetka na ravni: kuga, potres in lakota. Radi zanikrosti angleške vlade in radi brutalnega postopanja uradnikov začeli so različni listi hajskati in groziti. Nemiri so rasli, dokler se niso pojavili v napadih in pobojih. Indi so jako nezadovoljni z angleško nasilno vlado, in bati se je vstankov.

Dopisi.

S Koroškega, dne 5. julija. (Huda šiba za našega kmeta.) Dobra letina postavi marsi katerega kmetiča zopet na noge, da more vsaj zboljšo nado gledati v bodočnost. Zaradi tega se v potu svojega obraza trudi, kolikor mogoče, da svojo, ne preveč rodovitno zemljo pridno obdelava, in pričakuje potem od nje, da mu obrodi dober sad. Toda letošnje leto je imel naš ubogi kmet pravo smolo. Najprej mu je vreme nagajalo, da se sadno drevje in poljski pridelki niso mogli o pravem času razvijati vsled vednega deževja, da celo s snežnobelo odejo je zagledal nekega majnika jutra svoje polje pokrito, kjer je ležalo vse križem: Žito polomljeno in sadno drevje uničeno. Obrnilo se je na to na boljše, kajti žito, ki je glavna opora našega kmetovalca, se je zopet jelo vzdigovati in v klasje poganjati, ravno tako se je tudi popravilo drevje, katero ni bilo toliko poškodovano, ker so nastopili lepi, gorkejši dnevi meseca junija. Postajalo je čim dalje toplejše, in zavlada je prava afričanska vročina, tako, da je jelo že zopet našega kmeta trpina skrbeti, kaj bode sedaj, če ne bo dežja. Vročina ni od enjala, ampak provocirala začetkom tega meseca jako hude nevihte. Maj nevihta pa je jela padati toča, ki je pokončala poslednji up našega poljedelca. Iz raznih krajev se čujejo žalostne tožbe, da je strašanska toča pobijala po strehah, vrtovih in poljih. Ljudje pripovedujejo, da take toče ni bilo od pamtveka, kakoršna se je vsipala dne 2., 3. in 4. julija, kajti ni bila debela kakor golobja, kurja ali

„Ako je Vam tako drago, potem je gotovo prav tudi meni“, pravi stotnik, prijemši ročaj svoje sablje, da je zaropotala z drugim koncem na trdem kamenu.

„Nočete li vstopiti, gospod stotnik?“ vpraša Regina.

„Z največjim veseljem, toča oprostite, gospica, sedaj mi je nemogoče. Mudi se mi nujno h kompaniji.“

„A zvečer nas vsekakor čiščete, gospod stotnik“, vpraša Minka. „Tudi Reginica bode pri nas.“

„Da, da, na vsak način pridem. Na svidenje tedaj!“ Globoko se priklonivši zginil je za hišnim voglom.

* * *

Alojzij Poljak je v začetku jeseni z baronom srečno dospel v Morskovo. Zidnje dni je bil vedno potrt; baron ga je večkrat vprašal, zakaj je tako otožen. Toda Alojzij je bil zaprte narave. Nikomur ni tožil svojih bolečin, saj ni pričakoval od nikogar sočutja. Tiho sam zase je nosil svoje duševne bolesti. Eako bi pa tudi mogel baronu razodeti, da je vzrok njegove otočnosti to, ker mu ona, njegova izvoljena ne piše! Ali mu ne bi odgovoril, da je to nemurna otročarija, da se ni treba žalostiti, ako se je morla jedno pismo izgubiti na pošti, da je še mnogo deklic?

(Dalje prih.)

morebiti kakor gosja jajca, ampak taka kakor žemlje. Nekateri kcsovi so imeli tudi podobo biljardnih krogelj, in tako je nekdo poskusil kgljati s takimi krogeljami, in ko je vrzel, pdrhl je z njo dva kegla. Posebno hudo je bilo okrog St. Vida. Tam je padala toča debela kakor — oranže, in tako močao, da je prebila streho, pokrito s ploščato opeko, da se je na nekaterih krajih videlo golo lesovje. Nekje je kmetici, ki je šla ravno, ko se je bližala nevihta s točo, pokrivat gredice, poškodovale obe roki tako močno, da je morala iti v bolnišnico. Res, ubogi kmet! Vedno in vedno ga tepejo nadloge, nemški poslanci pa se na Dinaju igrajo z njim, mesto, da bi vsaj pomagali spraviti v veljavnost nujni predlog slovenskega poslanca Lamberta Enspijlerja, ki je dne 18. maja t. l. predlagal, naj se kmetom, poškodovanim po zadnjem majnikovem snegu, priskoči iz državne blagajnice na pomoč. Tudi tega mu niso privoščili, seveda, ker imajo oni sami vedno polne žape in site želodece. Sedaj se hočejo zopet laskati kmetom po prirejenih volilnih shodih, kjer jim bodo pravili, kako so skušali rešiti „zatirani“ nemški narod v Avstriji, a za našega kmeta niso čisto nič storili, še to niso dovolili, kar je jedini slovenski poslanec predlagal. Slovenski kmetič, prav bi imel, če bi tem „vrliem“ tvojim zastopnikom pokazal ob teh prilikah svoja vrata, ker te samo takrat poznajo kadar te potrebujejo. Proč z njimi!

Občni zbor kmetijske družbe kranjske.

Kakor smo že včeraj kratko omenili, imela je c. kr. kmetijska družba kranjska včeraj dopoldne v dvorani starega strališča v Ljubljani svoj letošnji občni zbor, katerega so se udeležile skoraj vse podružnice po svojih zastopnikih. Deželno vlado zastopal je deželni tajnik dr. pl. Cron, deželni odbor deželni glavar Detela, mestni magistrat pa magistratni svetnik Vojčič. Predsednik družbe, cesarski svetnik Murzik, otvoril je zborovanje s primernim nagovorom ter se s toplimi besedami spominjal umrlega podpredsednika družbe, grajščaka J. F. Seuniga, ki je dolgo vrsto let deloval marljivo in uspešno v korist kmetijske družbe. Gospod predsednik spominjal se je tudi presvitlega cesarja kot mogočnega pospeševalca kmetijstva, kateremu so navzoči navdušeno trikrat zaklicali „Slava!“

Po običajnih ogovorih zastopnikov raznih oblastij poročal je družbin ravnatelj Pir c obširno in izštruktivno o delovanju glavnega odbora v pretečenem letu. Leta 1896. je družbi pristopilo 443 novih pravih udov, tako, da je imela koncem leta 17 časnih, 9 dopisujočih in 3543 pravih udov. Vseh podružnic je sedaj 84. Še pred desetimi leti imela je družba komaj 826 članov, ob času letošnjega občnega zbora pa blizu 3800. Tudi denarni pramat, ki je znašal 1887. leta 14.436 gld., dospel je lani do znatne svote 139.177 gld. Večina sklepov lanskega občnega zbora se je rešila ugodno v zmislu priporočevalcev. Razven rednega občnega zbora je imela družba dne 15. oktobra lani izreden občni zbor v Novem mestu, in sicer v ta namen, da bi se natančno presodile razmere kranjskega vinstva. Posledica tega izrednega zbora je bil tudi včerajšji sklep, naj se ustanovi, bodisi v Ljubljani, bodisi v Novem mestu, vinarski odsek kot poseben odsek kmetijske družbe. Družbina podkovska šola je bila tudi lani dobro obiskana in so vsi učenci z dobrim uspehom napravili tudi izpit iz ogledovanja mesa in živine. Starejših kovačev, ki niso hodili v šolo, se je oglasilo k skušniji 17; večina njih je bila s Kranjskega, nekateri s Štajerskega, Koroškega in Primorskega. Iz družbine dravesnice na Poljanah v Ljubljani, katera je bila ustanovljena leta 1885. ter pozneje večkrat povečana po najetih prostorih, se je lanskega leta oddalo kakih 15.000 visokodebelnih drevesec. Glede sadnih vrst se strogo gleda na to, da se pomnožujejo le take vrste, kakoršne se po izkušnji morejo priporočati za našo deželo. Zadnji čas se tudi bolj skrbno za vzgojo češpelj, ki so po nekaterih krajih zelo važne. Gospodarski uspehi na uzornem dvorcu na Viču so bili jako ugodni; redilo se je 15 glav živine na posestvu, obsežnem le 22 alov; to je bilo mogoče le z jako intenzivnim gospodarstvom, čegar glavni namen je bilo pridelovanje krme. R bje vališče in vzgajališče na Studencu se je razširilo s tem, da se je zgradila čuvarnica. Zivod uspeval je izborno pod vodstvom prof. Franketa ter je vsekakor zadoščal gospodarskim zahtevam. Družbina uradnega glasila „Kmetovalec“ tiskalo se je blizu 5000 izvodov. Poleg izvršitve sklepov lanskega občnega zbora in vodstva družbinih zavodov in podjetij je glavni odbor, oziroma predsedništvo in tajništvo, oskrboval vsa tekoča opravila družbina ter pospeševal po močeh domače kmetijstvo. Kmetijsko rastlinstvo je glavni odbor pospeševal s tem, da je udom naročal dobrega semenja; oddal je 11.100 kg originalnega ruskega lenenega semena, 7843 kg deljnega semena in 29.904 kg raznih drugih semen. Posebno dobri so bili to leto družbini uspehi pri uvažanju in porabi umetnih gnojil; porabilo se jih je lani čez 30 vagonov, in sicer so jih naročali skoraj izključno kmetaki posestniki. V tem letu je družba pričela tudi s posredovanjem nakupa umetnih gnojil za vinograde, in se mora uspeh imenovati ugoden. Vinstvo je družba pospeševala s tem, da je posredovala dobavo zanes-

ljivo dobre in cene modregalice, katere je naročila 60.000 kg ter jo oddala po znižani ceni. Po znižani ceni je družba oddajala tudi trtne škropilnice, nekaj pa jih je tudi podarila. Sadjarstvo je družba krepko podpirala, isto tako tudi govedorejo s tem, da je oddajala čistokrvne bike plemenjake ter je prirejala premovanja. Z državno podporo je družba nakupila in lani oddala živinorejcem za polovico kupne cene 11 čistokrvnih bikov plemenjakov muricodolske, 6 belanske in 9 simodolske pasme. Za tekoče leto je družba nakupila 10 bikov simodolske pasme ter jih postavila v družbin uzorni dvorec na Viču. Nadalje je družba oddajala po znižani ceni ovne bergamaške pasme in prašičke velike, bele angleške pasme. Tudi glede razširjanja kmetijskih strojev je glavni odbor uspešno deloval vsled drželne podpore. Nakupilo se je podružnicam v stupno porabo več škropilnic zoper peronosporo, žitnih čistilnikov, travniških bran itd. Tudi kmetijski pouk se je podpiral, kolikor le mogoče. Občni zbor vzel je tajnikovo poročilo z dobrokljici v znanje ter izrekel toplo zahvalo vsem faktorjem, ki so družbo v njenem delovanju podpirali.

O računskem sklepu in bilanci poročal je odbornik J. Lenarčič. Aktivno družbino imenja znašalo je koncem lanskega leta 40.404 gld. in se je v primeri s prejšnjim letom povečalo za 1480 gld. Proračun za prihodnje leto izkazuje 14.400 gld. dohodkov in je upati, da bode mogoče pokriti vse stroške s proračunjenimi dohodki. — O izidu volitev podpredsednika in dveh odbornikov smo že včeraj poročali.

O predlogih odborovih poročal je ravnatelj Pir c. Naš rojak, deželni veterinarski nadzornik na Hrvatskem, dr. Krištof, bil je imenovan častnim članom kmetijske družbe kranjske v priznanje njegovih zaslug za povzdigo naše živinoreje. Po njegovih intervencijah nakupila je hrvatska vlada na Kranjskem za 40.000 gld. plemenske živine in jo bode tudi v prihodnje pri nas nakupovala. Nadalje je obdržal občni zbor premembo paragrafov 29. in 35. d.štvenih pravil, in tako podružnicam omogočil in olajšal lastno gospodarstvo, ter sklenil po nasvetu g. Povšeta odposlati prošnjo kmetijskemu ministertvu, naj bi se za tekoče leto izpolnilo primeren kredit v svrhu brezobrestnih posojil cnim vinogradnikom na Kranjskem, ki hočejo regenerirati svoje vinograde.

Potem sledila je dolga vrsta predlogov raznih podružnic, o katerih je bil živahen razgovor. Med drugimi predlagala je podružnica Čenivrb, naj kmetijska družba stori primerne korake, da se nadomestni rezervniki ne bodo klicali k vajam ravno ob času, ko ima kmet doma največ dela, podružnica Šenčur pa je predlagala, naj se družba obrne do deželne vlade s prošnjo, da se upraba stare mere in vage najstrožje prepove, oziroma skuša kolikor mogoče zabraniti. Oba predloga sta bila vzprejeta.

Ker je bil s tem dnevni red končan, zahvalil se je predsednik družbe, cesarski svetnik Murzik navzočim za mnogobrojno udeležbo ter je potem ob 1. uri popoldne zaključil zborovanje z željo, naj bi današnji sklepi kolikor mogoče pospešili procvit našega kmetijstva.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. julija.

— (Osebnosti) Finančni svetnik v Briksenu na Tirolskem, g. Fran Dobida, je imenovan finančnim svetnikom pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani. — Ravnatelj obrtnih strokovnih šol, g. Ivan Šubic, je imenovan konservatorjem c. kr. centralne komisije za umetniške in zgodovinske spomenike. — Premoščeni so: Realčni profesor v Rveredu, g. Anton Laharner, na realko v Ljubljani, gimn. profesor v Novem mestu, g. Martin Petelin, na veliko gimnazijo v Ljubljani. Imenovani so suplente gg.: dr. Rudolf Ager v Ljubljani profesorjem na gimnaziji v Novem mestu, dr. Ludovik Böhm v Novem mestu profesorjem na veliki realki v Spletu, dr. Franc Riedl v Ljubljani profesorjem na gimnaziji v Kranju in dr. Jakob Žmave v Kranju profesorjem na istem zavodu.

— (Podpore učiteljem) Davčni uradi o kranjske učitelje dne 1. julija kaj neugodno presenetili. Učitelji bi bili morali ta dan dobiti podpore, katere jim je bil za letošnje leto dovolil dež. zbor, a jih niso dobili. Kaj čuda, da je to razburilo učitelje, ki so pri svojih, že več kakor prepičlih dohodkih, trdno računali na te zneske? Z ozirom na željo, izrečeno z raznih strani, informovali smo se o tej stvari in izvedeli, da te zamude dež. odbor ni kar nič kriv, ker je sklepe dež. zbora predložil dež. šolskemu svetu pravčasno, tako da ni bilo od strani dež. odbora nobene zadržke, izplačati učiteljem že 1. julija dotične podpore. Sicer smo pa izvedeli iz povsem zanesljivega vira, da je dež. šolski svet stvar že rešil in da so davčni uradi že dobili ali dobe vsaj te dni naročilo, izplačati učiteljem dovoljene jim podpore.

— (Šolska poročila.) Letno poročilo velike gimnazije ljubljanske za šolsko leto 1896/97. obsega razen šolskih vestij slovensko razpravo „Dramatika in slovensko slovstvo“, spisal prof. Fran Illešič, in nemški nekrolog „Franz Seraphin Gardinich“, spisal prof. F. Hintner. Gimnazija je imela 17 razredov. Na višji gimnaziji je bil učni jezik nemščina, na nižji so bile poleg nemških razredov slovenske paralele. Poučevalo je 27 učiteljev. Konec leta je bilo na zavodu 660 učencev in 4 privatisti, med njimi 566 Kranjcev (152 Ljubljancev), 19 Primorcev, 46 Štajercev, 24 dijakov iz drugih avstrijskih dežel, 7 iz Ogrske in 2 iz inozemstva. Slovencev je bilo 537, Nemcev 123, Italijana 2, Hrvat 1, Srb 1. Učni uspeh je bil povojen, kakor izkazuje klasifikacija. Prvi red z odliko je dobilo 63 dijakov, prvi red 431, ponavljalci izpit mora delati 85 dijakov, drugi red je dobilo 59, tretji red 18 dijakov. Šolnine so plačali dijaki 9340 gld., študentski so bili skupaj 8870 gld.

— (Slikarska zadruga.) Načelnikom zadruge sobnih slikarjev in dračslikarjev in pleskarjev v Ljubljani izvoljen je bil po sklepu obč. zbora dne 6. t. m. g. Franjo Baraga, sobni slikarski mojster v Ljubljani, podpredsednikom pa gosp. Karol Lipovšek. V odbor so bili voljeni gg.: Josip Makovec, Franjo Perko in Avgust Tomc, za namestnike gg.: Tomo Bricej in Fr. Bončar.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Preteklo nedeljo, 4. t. m. bil sem na sokolskem izletu v Škofji Loki. Popoldne sem se hotel s prijateljem po železnici odpeljati v Ljubljano in sva prišla pravčasno na kolodvor. Pri blagajni zahtevam slovenski listek v Ljubljano. Službojuči uradnik se zadere nad menoj: „Wohin?“ Zahtevam še jedenkrat listek v Ljubljano in prijatelj dostavi za-sa-še: „Pol listka“. Uradnik zopet zareže: „Wohin?“ Jaz dopolnim tedaj nemški „Staatsbahnhof“. Na to se zaloputetej vratec in s prijateljem ostaneva — brez listkov. Pritoživa se pri načelniku. Ko ta reče uradniku, da naj nama da listke, se ta robato zadere: „Jetzt justament nicht!“ Ker sva se morala sedaj odpeljati brez listkov, morala sva seveda na vlaku doplačati poleg navadne vožnje še 26 kr. Kako pridemo do tega, da moramo zaradi uradnika na državni železnici, kateri ne ume ali pa ne ume umeti slovenski, plačevati glôbo? Ali so stranke zaradi uradnikov, ali uradniki zaradi strank? Kaj pravi k temu ravnanje državnih železnic v Beljaku?

— (Na semenj) dne 8. julija je bilo prignanih 283 konj in volov, 134 krave in 52 telet, skupaj 469 gav. Konji so se še najbolj prodajali; kupčija z govejo živino je bila srednja.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 27. junija do 3. julija kaže, da je bilo novorojencev 21 (=35,64%), mrtvorojenec 1, umrlih 23 (=34,15%), med njimi je umrl za vrtico 1, za jetiko 4, za vnetjem soplinskih organov 2, za različnimi boleznimi 16. Med njimi je bilo tujcev 6 (=26,08%), iz zavodov 12 (=52,1%). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za dušiljivim kašljem 4, za vrtico 8 oseb.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Bled in okolico) imela bo v nedeljo, dne 11. julija t. l. ob 4. uri v gostilni J. Petera letni zbor. Pri veselici, katera sledi zboru, bodo peli pevci iz St. Vida nad Ljubljano. Ustopnina 20 kr.

— (Mojsterski tečaji za krojače.) Po naročilu c. kr. trgovskega ministerstva prredi c. kr. tehnološki obrtni muzej na Dunaji mojsterske tečaje za krojače. Poučevalo se bode v jemanju mere, strokovnem risanju, izvrševanju krojnih vzorcev, pri krojevanju, izdelovanju vzornih komadov, obrtnem knjigovodstvu in kalkulaciji. Tečaji trajajo po 6 tednov, in so štirikrat v letu. Za vsprejem v tečaj morejo prositi: krojaški mojstri in pomočniki, če jih priporoči občinski urad in zadruga, ali kako strokovno društvo. Prednost imajo: prositelji, ki se morejo izkazati s že pridobljeno strokovno izurjenostjo, dalje mojstri pred pomočniki, in med poslednjimi zopet taki, ki nameravajo svoj obrt v kratkem kot mojstri izvrševati. Sprejeti morejo biti končno le taki prositelji, ki so že 24 let stari, a niso še prekoračili 45. leto, in so vojaški dolžnosti že zadostili ali so vojašine prosti. Ker se bode za sedaj poučevalo samo v nemškem jeziku, je neobhodno potreba, da je obiskovalec vsaj toliko zrožen nemščine, da lahko sledi predavanju. Prošnje za vsprejem v tečaj je vložiti pri ravnatelstvu c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja (Dunaj IX/2, Währingerstrasse 59). V prošnji mora prositelj navesti starost, občevalni jezik, koliko časa je že mojster ali pomočnik, potem v katero trgovinsko in obrtniško zbornico je pristojen, in slednjič za kraje, v katerih ni železniške postaje, najbližje železniške postaje. Dalje je pripomniti, če je prositelj obiskoval kako obrtno nadaljevalno ali strokovno šolo. Učnina znaša 25 gld., vpisnina 2 gld. Manj premožnim se omogoči obisk tečaja z oprostitvijo učnine in s podelitvijo ustanov. Prošnje za oprostitev učnine je vložiti pri ravnatelstvu c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja; prošnje za ustanove je nasloviti na c. kr. trgovsko ministerstvo, a je iste vložiti pri imenovanem ravnatelstvu, in s jim mora poleg zgoraj omenjenega priporočila priložiti tudi ubožno spričevalo in domovinski list. Ustanove znašajo za obiskovalce, ki stanujejo na

Dunaju po 60 gld. za mojstre in po 50 gld. za pomočnike; za vnanje obiskovalce po 90 gld. za mojstre in po 70 gld. za pomočnike. Razun tega se vnanjim stipendistom povrne tudi vožnja v tretjem razredu na Dunaj in nazaj. Komur se podeli ustanova, ta je ob jednem oproščen tudi učnine; vpisnino mora vsak obiskovalec plačati. Prošnje na ravnateljstvo c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja so kolka proste; isto tako tudi prošnje na c. kr. trgovsko ministerstvo, če jim je priloženo ubožno spričevalo. L. 1897. bodeča še dva tečaja, in sicer prvi od srede avgusta do 25. septembra, drugi od 8. novembra do 18. decembra. Prošnje za vsprejem v jednega teh tečajev se lahko vložijo vsak čas. Želja za uvrstitev v določen tečaj se bo po možnosti upoštevala. V jeden tečaj so more sprejeti le 12 obiskovalcev. Razglasilo o teh tečajih je vsakteremu na ogled v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— (Das nationale Leben in den untersteirischen Städten und Märkten.) Graška „Tagespost“ je znana in priznana kot jako plitev list. Ko bi kdo hotel po njej meriti kulturo in inteligenco štajerskega nemškega meščanstva, bi rekel, da je na tisti nizki stopinji omike, kakor klepetave kčistarice, zbirajoče se v mestnem parku graškem. Idiostvo „Tagespostino“ pa se posebno dobro spozna, kadar nanese prilika, da poskuša ta list svoje škurbaste škarje potisniti Slovincem v meso. Kake budalosti je ta list že nakvašil o Slovincih! Leto na leto se trudi, dokazati svetu, da smo za kulturo nesposobni, barbari, surov in moralno popolnoma popačeni narod. Leto za letom propoveduje, da nimamo svojega jezika, da je slovenščina reven dialekt, kateri se ne more razviti, da je knjižna slovenščina umetno narajena, a da je nihče ne razume; slovenska inteligenca pa da je tolpa sleparjev, ki nasprotuje pomnčenju slovenskega življa zgolj iz krhoborstva. Tacih in jednaciha n. točevanij smo že vajeni. Njih namera je očiten, in slepili bi sami sebe, ko bi rekli, da nam to nič ne škodi. Hmetaj, poštene ljudje se s takimi sredstvi seveda ne bora, ali nemško časopisje v Avstriji ni niti hmetaj niti pošteno, nego je samo infamno in se zategadelj tudi bori samo z infamnimi sredstvi: s terorizmom, z lažjo in z obrekovanjem. Te dni je „Tagespost“ zopet jedenkrat priobčila nekaj člankov pod naslovom, kateri smo postavili na čelo tem vrstam. Tendence teh člankov je, predstaviti Slovence kot narodič, kateri sploh nima pravice do življenja, in katerega nemška kultura le zategadelj še ni mogla pohrustati, ker se nositelji te bažane kulture niso zavedali svojih dolžnostij in niso vselej izpolnjevali svoje naloge. Pisatelj dotičnih člankov je vidno velik ignorant. Kar besediči o našem jeziku, je preneumno. — Družba sv. Mohorja s svojimi člani je dokaz, da naš kmet ume tudi pisano slovenščino in kdor je kdaj občeval s slovenskim kmetom, tisti ve, da je njegov jezik knjižni slovenščini dokaj bolj poloben, kakor govorjenj štajerskega kmeta na lajanje spominjajoče „govorjenje“ knjižni nemščini. In pa tisto večno bobnanje ob kožo nemške kulture! Avstrijski Nemci kar nečejo uvideti, da so med vsemi nemškimi plemeni zadnji, jin da so za nemško kulturo veliko manj pozitivnega storili, kakor najmanjši slovenski narod za svojo; da so sploh popolnoma sterino plemo. To pač ni le slučaj, da je med nemškimi Štajerci toliko bebec? Sicer pa bodi dopisniku graške „Tagesposte“ povedano, da nima pravega pojma o sili kulture v političnem boju, niti o kulturni sami. Kultura se ne meri po številu knjig, nego po strokovni in splošni omiki vseh narodovih slojev. Kulturni narodi so pač navadno premagali in sebi asimilirali barbarske narode, a na srečo mi Slovinci nismo barbari, na srečo ima v našem narodu vsak sloj isto strokovno in občno omiko, kakor med štajerskimi Nemci, če ne že večje, in to je tisti jez, kateri nas varuje pred nemško poplavo. Ker je polemika s „Tagespost“ popolnoma neplodna, pač ne kaže, da bi njene navedbe pobijali točko za točko. Saj že to, da si Nemci ne znajo drugače pomagati, kakor z grlimi lažmi in ostudnim zasramovanjem, svedoči najbolje, kako se nas boje. In sam zlodej bi jim moral pomagati, ako jih ne naučimo spoštovati slovenski narod! Ako Nemci mislijo, da si s takimi lažmi kaj pomorejo, slepe same sebe. Koliko let vežejo že take otrobi, slovenstvo pa vendar napreduje, dočim hira nemštvo na Spodnjem Štajerskem čedalje bolj. Le jedno je v vseh „Tagespostnih“ člankih, kar je vredno uvaževanja: List se roga Slovincem, da v rodbinah nemškutarijo. Nekaj resnice je na tem. Na Kranjskem smo to gdo razvačo že precej zatrti, ljudje

se pri nas že sramujejo na javnih krajih nemškutariti, dočim se v narodnih rodbinah izključno slovenski govori. Na Štajerskem (in vse kaže, da tudi v Trstu in drugod) pa še ni tako. Tam se v rodbinah toli nemškutari, oziroma italijanči, da je strah, in vendar je prva dolžnost vsacega rodoljuba, da vzgaja svoje otroke v slovenskem jeziku. Kdor tega ne stori, ni dober Slovenec, pa bodi kdorkoli!

— (Ustrelil) se je c. in kr. narednik 17. pešpolka, Klopčič. Našli so ga mrtvega dne 7. julija pri „Lendkanalu“ v Celovcu. Urok samomoru ni znan.

— (Knezonaškof dr. Zorn †) Minolo noč je goriški knezonaškof dr. Alojzij Zorn v Svetlinovem sanatoriju na Dunaji nenadoma umrl, in sicer za srčno kapjo. Tega pač nihče ni pričakoval! Pokojni knezonaškof se je porodil dne 13. junija 1834 v Pevčini na Goriškem. Slučaj je naanesel, da smo včeraj nekoliko opisali njegovo življenje in njegov značaj. Nekaj ur po tem, ko je naš list izšel, je knezonaškof umrl. Bodi plemenitemu možu zemljica lahka in časten spomin!

— (Občni zbor pol društva „Edinost“ v Trstu) je na željo primerskih poslancev preložen na dan 18. julija.

* (Policija straži ravnatelja) rakovaškega realnega gimnazija. Moj 26 maturanti je napravil maturo jeden z odliko, dvanajst z zadostnim redom, trinajst, torej polovica vseh maturantov, pa je pri izpitu padlo. Moj dijaštvom vlada toli grozljivo razburjenje, da se boji ravnatelj za svojo varnost, in policija mora hišo ravnatelja Strohala noč in dan stražiti.

* (Proti židom) so se vršili v Tarnovu veliki izgrede. Ker je neki gostilničar in žganjar sseparil vojake, razbili so mu vse posode ter ga pretepli. Potem so vojaki napali več židovskih prodajalnic, razbili izlože in okna sinagoga. Napadli in pretepli so z bajoneti več židov ter jednega celo ubili.

* (Grozna vročina) vlada v Italiji. V Foggiji so imeli v senci predvčerajšnjim 41 $\frac{1}{2}$ stopinj Celzija, v Flornciji 39 $\frac{1}{2}$ v Arezzu 39, v Sassari pa 38 $\frac{1}{2}$. V Milano, v Florenciji, v Padovi, Ferrari in v mnogih drugih mestih že nimajo ledu, tako da ga morejo dovažati od drugod. Moj vabeni maršam alpskega polka padlo je radi solčarice 21 mož. Nu, tudi v Zagrebu so imeli že 42 $\frac{1}{2}$ stopinj v senci, torej je po naših krajih prav taka vročina, kakor v „solčici“ Italiji.

* (Macedonski Arnavtje) so praveci roparji. Nedavno je prišel vodja Arnavtov, Ali, s svojimi ljudmi v Todorčo po davak, kakoršnega zahtevajo tudi od drugih krajev. Ker ga pa Todorčani niso hoteli več plačevati, ubil je Ali lastoročno vaškega pastirja, mu iztrgal jetra iz draba ter je vrgel svojemu psu, ki je požrl človeška jetra v pričo ljudij. Lape razmere vladajo v tej kulturni Evropi!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospodična Amalija Krajec iz Grahovega nabrala 16 kron 60 vin. v veseli družbi na vrtu gospe dr. Schiava v Cerkljici, pod geslom: „Sam slovenska deklica“. — G. Pehani v Žluc 16 kron, nabrane povodom sestanka žalostnih prijateljev v slovo g. tovararju in kemiku Fr. Zmrzlikarju. Skupaj 32 kron 60 vin. Žvelj rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 9. julija. Vlada je izdala komuniké, v katerem naznanja, da so se pogajanja radi češko-nemške sprave popolnoma razbila, ker so bile pač razne, na nemški strani stoječe uplivne osebe pripravljene, začeti taka pogajanja, da pa je vodstvo nemške stranke vsa pogajanja brezpogojno odbilo.

Dunaj 9. julija. Iz najzanesljivejšega vira čujem, da je publikacija, katera konstatuje, da so voditelji nemških strank krivi, da se ne more doseči sprava med Čehi in Nemci, izdana z Najvišjo avtorizacijo. Pričakovati je važnih odločb.

Dunaj 9. julija. Umrli knezonaškof goriški, dr. Alojzij Zorn, leži v Štefanovi cerkvi na mrtvaškem odru. Truplo se prepelje v Gorico.

Dunaj 9. julija. Sekcijski šef v naučnem ministerstvu Hartel je dobil red železne krone II. vrste. Posl. Kaizl je imenovan rednim profesorjem na češkem vseučilišči v Pragi.

Rim 9. julija. Bolgarski knez Ferdinand in ministerski predsednik Stojlov sta dospela sem. Kralj ju je vzprejel v slavnostni avdijenciji.

Poslano.)*

Ker se že več časa širi lažnjiva govorica, da sem bil jaz 6 let na Gradu zaprt, opozarjam, da, kakor hitro izvem, da kdo še kaj takega govori, ga bodem takoj sodišču naznanil.

Pavel Bizjak

(995-1) knjigovez v Kranju.

V Kranju, dne 8. julija 1897.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Umrlj so v Ljubljani:

Dne 6. julija: Jožef P. ršin, delavčev sin, 5 mes., Florijanske ulice št. 33, akutni žledeni in črevesni katar.
Dne 7. julija: Ivan Pintar, urednik, 44 let, Konjušne ulice št. 1, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Julij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
8.	9. zvečer	734.4	21.9	sl. jvzh.	jasno	
9.	7. zjutraj	735.8	18.7	sl. szah.	jasno	0.0
	2. popol.	735.5	28.5	p. m. jug	del. obl.	

Srednja včerašnja temperatura 23.2°, za 3.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 9. julija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld. 10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	25	
Avstrijska zlata renta	123	15	
Avstrijska krona renta 4%	101	15	
Ogorska zlata renta 4%	122	85	
Ogorska krona renta 4%	100	05	
Avstro-ogorske bančne delnice	952		
Kreditne delnice	369	25	
London vista	119	50	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	70	
10 mark	11	73	
50 frankov	9	52	
Italijanski bankovci	45	45	
0. kr. cekini	5	65	

Dne 8. julija 1897.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	157	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	—	
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	128	80	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	25	
Kreditne srečke po 100 gld.	199	50	
Ljubljanske srečke	22	25	
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	25	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158	50	
Transway-društ. volj. 170 gld. a. v.	465	—	
Papirnat rubelj	1	26 1/4	

Takoj se vzprejmeta dve spretni šivilji

za živote in se trajno namestita. (991-2)

Leopoldina Jean

Fran Jožefova cesta št 5, pri tleh.

Sreča!

Udovec srednje starosti, posestnik, blizu nekega mesta na Dolenjskem, z dvema odraslima sinoma, ki sta deloma že preskrbljena, išče tem potom soprogo. Pogoji: starost 40 do 50 let, dobra gospodinja, zdrava, 800 do 1000 gld. gotovine, katera se na posestvu zavaruje.

Blagovoljne ponudbe pod: „J. M. poste restante Rudolfovo, Kranjsko“. (980-2)

Naznanilo in priporočilo.

Naznanjam sl. p. n. občinstvu, čast, duhovščini, grajsčakom, uradnikom, učiteljem itd. itd., da sem z dnem 6. julija t. l. odprl

trgovino s pohištvo

in

tapetniško obrt

v Celji v „Narodnem domu“.

Prodajal bodem pohištvo po fabriški ceni in garantujem za solidno in trajno blago. Delal bodem vsa tapetniška dela fino, cenó in trpežno. Zagotavljam vedno dobro in hitro postrežbo in se priporočam v obilna naročila.

V Celji, 1. julija 1897.

Miroslav Zor,

(971-4) tapetar.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.). (962-153)

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Aussee, Ischi, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezernu, Inomest, Bregence, Curiah, Genevo, Paria, čez Klein-Reifling v Steyr, Lino, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. s jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Lino, Budejovice, Plzenj, Marijine varé, Heb, Francove varé, Karlove varé, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoludne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezernu, Inomest, Bregence, Curiah, Genevo, Paria; čez Klein-Reifling v Steyr, Lino, Budejovice, Plzenj, Marijine varé, Heb, Francove varé, Karlove varé, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 59 min. popoldne obojni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 46 min. s večer obojni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 50 min. s večer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 53 min. s jutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Gmundena, Ischla, Aussee, Pariza, Geneve, Curiaha, Bregence, Inomesta, Zella ob jezernu, Ljubna, Celovec, Paria, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. s jutraj obojni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoludne obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiaha, Bregence, Inomesta, Zella ob jezernu, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. s večer obojni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejovice, Lince, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 minut s večer obojni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novoga mesta in iz Kočevja.

Ob 6. uri 15 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 3. uri 53 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 50 min. s večer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 25 min. s jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. s večer, ob 10. uri 25 min. s večer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. s jutraj, ob 11. uri 8 min. dopoludne, ob 6. uri 50 min. s večer, ob 9. uri 55 min. s večer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih).

V novozgrajeni hiši se vzprejmó

3 dijaki

(prvo in drugošolci) iz dobre hiše na stanovanje, hrano in oskrbo. — Kje? pove iz prijaznosti (do 20 t m.) upravništvo „Slov. Naroda“. (997-1)

Švicarija.

Danes v petek, 9. julija

veliki vojaški koncert.

Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Vstopnina 20 kr.

Z velespoštovanjem

Ivan Eder.

(998)

Ofertni razpis.

Za oddajo zgradbe gravitacijskega vodovoda za Šmarje in Razdrto na Kranjskem, se s tem razpisuje splošna ofertna razprava z dostavkom, da se bode ozaralo le na take ponudbe, ki se raztezajo na vse vrste del. Vsa zgradba obseza nastopne vrste del:

- 1.) Dobava cevi s proračunjenim zneskom gld. 3071.—
- 2.) Dobava armatur 1282.—
- 3.) Zgradbena dela 3337.84
- 4.) Čevni jarki 2210.—
- 5.) Prevoznina cevi in armatur 60.—
- 6.) Montaža cevnega zvoda 754.25

Skupaj gld. 10715.09

Zgradbe se tikajoči podatki se mogó vpogledati v občinski pisarni. Ponudniki naj svoje oferte

najdalje do dne 20. julija t. l.

do 12. ure dopoludne izroče in jim prilože 5% vadij celotne svote.

Ponudba naj ima izrecito izjavo ponudnika, da popolnoma pripoznava zgradbene pogoje in se istim podvrže. Plačilo, katero zahteva ponudnik, naj se izrazi v odstotkih, katere spuša od nastavljenih enotnih cen ali kolikor zahteva kot doplačilo na te cene, ali pa naj se nastavijo lastne enotne cene, toda brez spremembe zgradbenega popisa. V poslednjem slučaju bi se morala preračunati tudi cela zaslužna svota.

Občinski odbor si pridržuje pravico, voliti mej ponudniki po svojem preudarku, brez obzira na popust, po okoliščinah tudi razpisati novo ofertno obravnavo.

Šmarje, dne 5. julija 1897.

Za občinski odbor:

J. Ogorelec, župan.

(977-2)

Naznanilo!

Predno se preseliva v prvo nadstropje, oddajava še v zalogi nahajajoče se konfekcijske

predmete

kakor

jopice, plašče, pelerine iz svile, iz grebenaste tkanine ali sukna po 30% znižani ceni.

Naznanjava to častitim svojim odjemalcem ter prosiva za obilen obisk.

Gričar & Mejač.

(975-3)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Izkušeno sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Ta obliž dobiva se le v eni veliki po 60 kr. Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Veliko priznanih pisem je na ogled v glavni razpošiljalnici: **L. Schwenk-a lekarna** 328-20 Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani: J. Mayr, Mardetschlager, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menor; v Beljaku F. Scholz, J. M. Stadler; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfsbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celvi K. Gela; v Črnomlju: F. Haika.

Prosim, ljuba mama!

Umij me vender z dobrim Doering-ovim milom s sovo. Potem pri umivanju tudi ne hodem jokati. Vsi otroci se z njim umivajo in veš, da je tudi Tebi zdravnik to priporočil. Torej prosim, ljuba mama! Daj mi samo 30 kr. in grem takoj ponj. Videla bodeš, da ti pristno prinesem, ono, ki je na njem (213) „S SOVO“ 5 (4)

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričič. Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I. Lugeck Nr. 3.